

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

22 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/04 No: 647
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

ISSN 1307-7619

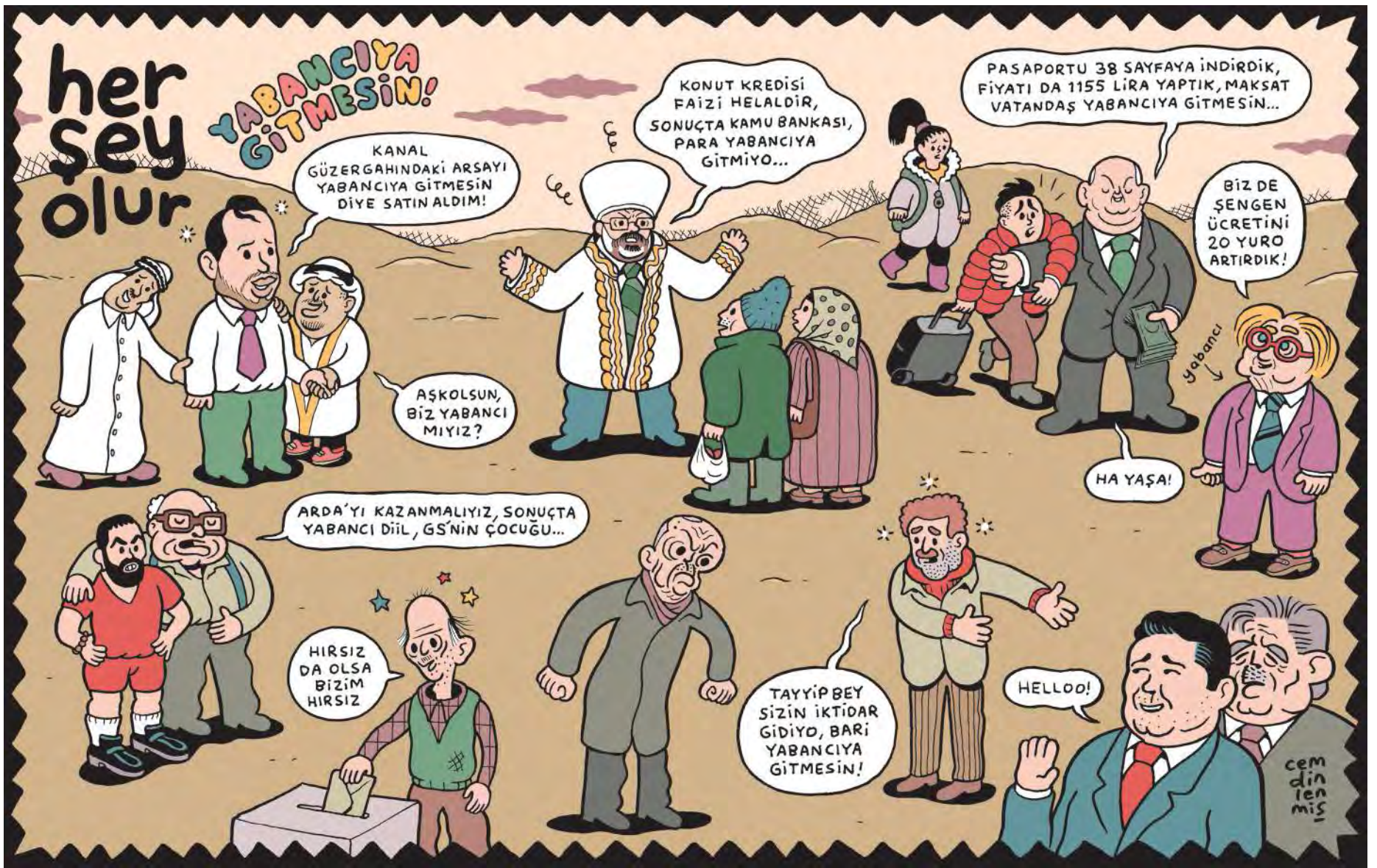

KTÜ rektörünün, üç kızı ile iki damadının aynı üniversitede öğretim görevlisi olduğu ortaya çıktı

ŞİMDİKİ
AKLIM OLSA
ON TANE ÇOCUK
YAPARDIM...

ÖZER AYDOĞAN

Klon Kaan 2 (Acıma klona...)

Evde bir şekilde artık
klonumla takılıyorruz.
Klonum dedim ama
kendimden iğrenir
hale geldim bu yavsağı
gördükçe.Yani diyorum
ben bu kadar rezil miyim
nedir? Salonun ortasında

uyuyor geceleri zaten. Ne tadım kaldı ne tuzum. Zaten vor, kalkmayı da bilmiyor. Gece da'da ne kadar mekan varsa gidiyor alışanları darlıyor... Bir gece niyet kıtım şeref yoksununun... Zaten bir bulmuş. Gitmiş milletle muhabbet rmiş. Mekan mekan dolaşıyor mekanda bi tane bedava içkisi u emikleyip başka mekana geçiyor. ben de onu takip ederken bi iki da kaldım zaten. Herif bildiğin uş. Her mekanda birilerini buluyor, oet derken zaten bira geliyor. Bi de sigaraya da tebelleş oluyor. Hayatta erecek bi tip değil zaten. Hani izin vatandaştan topladığı sigaralara zaten birileri köktüğü için onu da bireysel dallıyor kendini. Arada ısındakilerin sarhoşluklarını da bağla be abbbiiie' diye yanlıyor.

Yagerleri de içti orça...Yılan gibi takılıyor valla bu adam zararın kelime anlamı olmalı. Peşinden dolaşa dolaşa aptala döndüm valla o gece. Eve geri döndüğümde salonda beni bekliyordu. Kucağına da kediye almış ‘Hayırdır gecelerin yargıcı, operasyona mı gittin telsiz kapatmalı zıhızıhızı’ diye münasebetsiz bir şaka yaptı. Zaten alkollüyüm, ‘Lan torreks kafası 43 yaşına kadar kimseye dalmadım, 43 yaşında ilk kavgamın kendimle olacağını tahmin etmezdim, salavat getir köpek!’ demek suretiyle bunun çenesine sağ avucumun içiyle ekledim bi tane. Zaten Hint fakiri gibi zayıf, çelimsiz bir tip. Avucumdaki gombiğin yarısı boşa gitti. Klonu tek hareketimle bayıltmışım... İçime bir rahatlama geldi, gittim düş yaptım ve uyudum...

O hafta dayağı yiyen yavşak klon Kaan, bi efendiye bağladı. Sabahları ‘Günaydın adaş, sana kahve yaptım’ diyor, kahvemi kahvaltımı hazırlıyor, benimle birlikte yiyip, işe gidiyor. İşyerinden de başka iş filan arıyor. Cebimize para giriyor yani inceden... Tabii bütün bunların bu yavşağın huyunu bir anda değiştireceğini sanacak kadar kekoydum. Klon Kaan beni adeta Çiftlikbank ya da Jet Fadıl mağduru keko bir vatandaş gibi kerizlemişti... İşin rengi Cuma günü ortaya çıktı. Bu sabah işe giderken ‘Kaancım ya senden bi ricam var, acaba bu akşam Ayyuka konserine senin yerine ben gitsem olur mu babacan?’ deyip, ellerini Killa Hakan gibi yumruk yaptı. Yavşak Kaan, Killa Hakan’ı çok sevdiğimi bildiğinden böyle kaypaks hareketler yapıyordu. O gün de keyfim yerindeydi ‘Tamam lan git, ama bak

maksimum harcaman için dönüş taksi parası ve 20 lira verebilirim' dedim... Bi de İstanbulkart verdim, içinde 18 lira var, en kötü ihtimal Metrobüs sabaha kadar, atlasın gelsin...

Sonraki gecenin hikayesini bundan ve bunu ben sanan arkadaşlarımdan dinledim. Bir kere zaten eve geldiği saati söylüyorum. Sabah 10.50... ‘Vay anam vay, sen naaptın?’ diyorum bunun kafası düşüyor sarhoşluktan. Leşşşş gibi de sigara kokuyor ama öyle böyle değil. Sanki arada bir ganyan bayisine girip en stresli yarışlarda 3 saat geçirmiş gibi... Öyle böyle değil. Elinde iki tane bira var. ‘Sigaram nerde yaa?’ dedi, evde bir süre paket aradı. Sonra bana dönüp ‘Lan olm sigaralarımamı mı çokuyorsun çakal!’ dedi... Ama gözler filan kaymış. Ağzı desen 3 gün tarlada güneş altında kalmış ölü köpek karnı gibi kokuyor. Oturdu, bilgisayarı aldı Youtube’dan ‘4. Boyut ve sicim teorisi’ videosu açtı. Ehmmm mehmm diye kendi kendine konuşuyor.

‘Naaptın lan bütün gece denyolamokaçı?’ dedim, bana dönüp ‘Fakir raksıtar gibi takıldım, ama accayıp ortamlara girdim, öyle böyle değil, alemin kıralı gibi takıldım ve sadece 20 lira harcadım. En son bir ara elimde bir şişe mescal vardı, onu millete içiriyordum’ dedi...

- Mescal mi? La şu Güney Amerika'da milletin içtiği tekila gibi olan şey mi?

- Evet koçummm, gel de ortamları anlatayım, gel... Dedi ve ortamları anlatmaya başladı. Ortamlar da haftaya artık.

Klon Kaan'ın çok selamı var.

GÖZALTI

►NİSAN HAKAN◄

æ Merhaba.

æ "Işıklar içinde uyu" da nasıl bir bedduaysa aslında bir yandan da. Çünkü yani normalde ışıklar içinde uyunmaz. Karanlıklar içinde uyunur. Biz boşuna mı söndürüyoruz yatmadan önce ışıkları. Niye söndürüyoruz yatmadan önce ışıkları. Rahatça uyuyalım diye söndürüyoruz ışıkları. Yoksa biz manyak mıyız, söndürelim ışıkları. Uyuruz ışıklar içinde, o olur. Ama işte ışıklar içinde de uyunmuyor ki. Uyunsu uyuruz ışıklar içinde ama uyunmuyor. Uyunmuyor anam uyunmuyor. Uyunmuyor. İnsomnia diye bir film vardı. Orada adam altı ay gündüzlü yerde ne çileler çekiyordu. Kafayı yemişti artık uyuyamamaktan. Hey yavrum hey. Biz aslında karanlıkların kıymetini bilmiyoruz, o var. Ne güzel karanlıklarımız var. Günün gecesi resmen karanlık. Ya bu günlerin gecesi de aydınlık olaydı. Bunu hiç düşünmüyoruz. Resmen şahane karanlıklarımıza değer biçilemez aslında, ben size öyle söyleyeyim. Bir de ağabey, çok acayip bir şey daha söyleyeceğim, şimdi öbür taraf üç günlük beş günlük bir olay da değil. Sonsuz yıllardan bahsediyorum. Öbür taraf sonsuz yıllar. Düşünsenize, aradan milyon yıllar geçmiş, gram uyku uyuyamamışsınız. Niye, çünkü ışıklar içindedir. Ha dersiniz ki, "yine de bir şekil uyunur yea" dersiniz, ben de size derim ki, "bunu kaliteli bir şekilde uyuyamadıktan sonra hiç uyuma daha iyi" derim. Uyku dediğin kaliteli uyunacak aga. Yoksa bunu hiç uyuma. Vallahi bak. Sonsuz yıllardan bahsediyorum. İnsan bir yerden sonra da isyan eder. "Ne yaptık, ekmeğe tekme mi attık bu kadar eziyet çekecek kadar" der. Eziyetlerin en büyüğü uyuyamamak. Bir de bence ışıklar içinde uyuyamamanın, olursa en kötü tarafı şu olur. Ümitlenmek. Ümitlenme olur yani. Bu ışığın bir gün söneceği hususunda bir ümitlenmek. İşte asıl o insanı yer bitirir. "Üç milyon yıldır ışıklar içindedim, belki de birazdan sönecek ışık, yemin ediyorum bir uyuyacağım var ya, altı ay kimse uyandırmaz beni, öyle bir uyuyacağım, öyle bir uyuyamadım ki çünkü, öyle bir uyuyamadım, öyle bir uyuyamadıktan sonra öyle bir uyuyacağım ki, yemin ediyorum öyle bir uyuyacağım, çok büyük

uyuyacağım, o olacak, ışıklar içinde uyu'ymuş, uyuyamadım ki arkadaşım ben ışıklar içinde, aha sönüyor galiba ışık, yok sönmedi, yarın söner belki o zaman, bence kesin bir gün sönecek belki bu ışıklar ama acaba ne zaman sönecek bu ışıklar, bir hafta içinde kesin söner bence", insan bu noktaya gelirse işte o zaman tamamen tozudur, o olur. Büyük eziyet. "Işıklar içinde uyu." Yani "uyuyama, dön dön dön, bir o yana dön, bir bu yana dön, uyuyama." Bu budur yani.

æ Bir arkadaşım anlattı. Bana komik geldi. Birgün çok güzel içiyor, güzel sarhoş oluyor. Aradan iki gün geçiyor, iki gün sonra saçının içinde bir dilim elma parçası buluyor. İki gün fark etmiyor. Bu arada yıkıyor, ne bileyim, saçlarını tarıyor, fakat işte o gün nasıl içildi ve ne olduysa o bir dilim elma parçası o saça yapışıyor, ve türlü de badireler atlatıp o saçta iki gün boyunca kalabiliyor. Bana komik gelen şu aslında. Vücudumuza yerleşen hariciler bana hep çok komik geliyor. Bana da oldu öyle bir kere. O da komik bence. Diş hekimine gittim bundan yıllar önce. En son yıllar önce gitmedim tabii, yıllar önce de bir gün gitmiştim yani öyle yine. Yine. Doktor öyle dişlerime bakıyor, "bu ne ki" dedi, diş etimden, diş etime yapışmış olan bir şeyi aldı öyle, onların kendi süpersonik aletleri oluyor ya, o aletlerden biriyle öyle. Güzel cümle oldu. "Bu ne ki" dedi, bana gösteriyor. Dedim "ben bilmiyorum, bir yakından bakayım" dedim. Yakından baktım, aklıma inanmadım. Yauv bir hafta önce bir mısır patlağı yemiştin sinemada film izlerken. O mısır patlağının o içindeki kabuklu kısım sen yapış diş etime, bir de vakum yap, hiçbir kuvvet seni oradan düşüremeyecek noktaya gel, bu arada da bir hafta boyunca dişler özenle fırçalsın her sabah her akşam ve bazen öğleleri de, diş ipi hep kullanılsın, fakat sen mısır patlağı o parça sen öyle hayata tutunur gibi tutun tüm engellemelere rağmen diş etime etime diye. Vücutta kalan hariciler bana hep çok komik geliyor. Yıllar önce de Ersin Karabulut, Penguen'de Uğur Gürsoy'un sırtında kalan poşet çayı çizmişti, ona da çok gülmüştüm. Bak hala unutmamışım mesela. Unutur muyum hiç öyle komiklikleri. Asla unutmam. Hatta senin de varsa böyle hikayelerin sevgili okur, vallahi gönder okuyayım. Duruma göre buradan paylaşırlar da. (benalpayerdem@gmail.com'a gönder, o olsun)

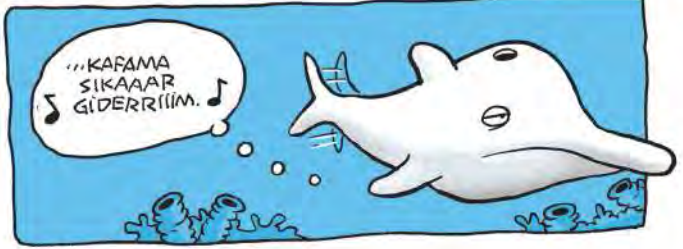
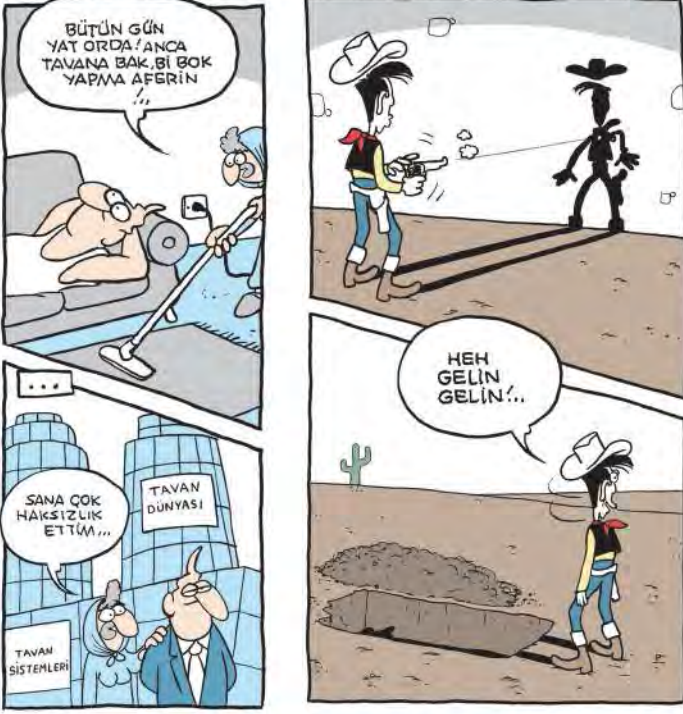
æ Geçende de Kadıköy'de bir konserdeyim, telefonuma görüntülü mesaj geldi. Görüntüde dünyanın en güzel bir güvercini vardı. Karamellerin en alası. Aklım çıktı. Kadıköy'de arkadaşımın barına girmiş öyle yürüye yürüye. Manyak işte. Dedim "hemen geliyorum almaya." Konserden hızla çıkıp bara gittim. Orada öyle kutuda duruyordu. Aç kalmış açıkta kalmış zavalılık resmen. Eve götürdüm tabii ki hemen. Erkek Baska türü güvercin. Bende de dişi siyah Baska vardı, arasam bu kadar olmazdı. Çift oldular işte öyle. Su sıralar bakımini yapıyorum, yaza yavrularımız var dostlarım. İnanılmaz mutluyum şimdi güvercinlerimle öyle. Bir de Baska'lar başkadır. Her güvercin çok güzeldir tabii ama Baskalar her zaman için bir başkadır. Bilen bilir. Evet resmen öyledir.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT"

24 Ocak Cuma / Kadıköy Entropi Sahne / Saat: 21.30 / bilgi: 0216 337 17 14
25 Ocak Cumartesi / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 19.00 / bilgi: 0212 327 72 00

Oktaay

Anladım ki izleyerek bir şey öğrenmek mümkün değil. Bazı insanlarda çok nadiren izlediklerinden öğrenme özelliği olabiliyor, bizim Alpaslan böyle mesela, adam izlediği belgesellerde anlatılanları gerçekten öğreniyor, Komodo Ejderi olsun, kertenkelelerin dolaşım sistemi olsun artık nasıl bir kafaya izliyor ve öğreniyor. Ama şimdi biz geri kalan normal insanlar için eğri oturalım doğru konuşalım, izlediğimiz belgesellerden bir süre sonra bize sadece o belgeseli izlemiş olma bilgisinin dışında hiçbir şey kalmıyor.

Yani ne bileyim, çocukluğumuz Kaptan Kusto belgeselleriyle geçti ama aramızdan bırakın oşinograf olmayı, adanın anlattıklarının ellide birini hatırlayan çıkmadı. Çoğumuz bis astrofizik öğrencisinin aldığı dersten fazla evren belgeseli izledik ama wikipedia'ya bakmadan evrenin genişlemesinin falan ne olduğunu tam anlatamıyoruz. Sadece başlık biliyoruz, "Evrenin genişlemesi", "mitokondrinin evrimi", "membranın uyarılması". E ne bunlar? Valla membranın uyarılmasında endoksigenaz, mitoksigenaz gibi bir şeyler mi oluyordu, bakın aklımda başlık kalmış, size karşı dürüst olmak adına internete de bakmıyorum ama zaten baksam ne olacak, membran uyarılması nedir, hatta membran nedir onu da bilmiyorum ki? Bir yandan biyolojiyle ilgili olduğuna emin gibiyim diğer yandan da inşaatta falan da membran kaplama oluyordu diye hatırlıyorum. Ne oldu? Belgesel izledim. Aferin bana, gerçek bir mal değneği gibi konu başlıklarının dışında hiçbir bilgi yok.

Ya bizim kuşak hep beraber Fransız yapımı insan bedenindeki alyuvarlar, akyuvarlar falan adım adım bedenimizin nasıl çalıştığını, hangi organımızın ne işe yaradığını, kan dolaşım sistemini falan filan anlatan bir çizgi film izledik onlarca bölüm, ÖYS'de biyoloji neti ortalamamız 3 ulan, 3. Düşünürsen müfredatın yarısını çizgi film olarak her gün heyecanla izledik, bugün alyuvarlar ne yapacak, bugün sindirim sistemini anlatacaklarmış, bakalım ne kuntizlikler olacak diye Keeping Up With Kardashians izler gibi izledik. E ne-tice? ÖYS'de ortalama 3 biyoloji neti. Şimdi ben burada Ertuğrul Özkök metoduyla kendi denyoluğumu genele yayıp normalleştirmek istemiyorum ama "Gelin itiraf edelim," biz o izlediğimiz çizgi filminden bir bok öğrenmedik.

Diğer yandan "belgesel" bir zamanlar "Anne, baba bana bilgisayar alın, hem derslerimi de bilgisayarla çalıştırım," diyen ergenin ders çalışma vaadi gibi, televizyon başında geçirdiğimiz zamanın da bir bahanesi. Herkes "belgesel izliyorum" dediği için yatırımcılar gaza geldi, bir sürü belgesel kanalı açıldı. E bakıyorsun, yarısı bildiğin düz reality show, yok rehinci dükkânındaki maceralar, yok ördek düdüğü yapanların hayatı falan. E kalan yarısı antik uzaylılar, afacan periler, sinirli hayaletler gibi doğrudan zekâ düşmanı programlar. Neyin belgeseli arkadaş, anlamadım ki?

Aktif konuma geçmeden, yani okuyup okuduğunu not almadan ve bir de galiba bu okuyup anladıkların üzerine birileriyle tartışmadan öğrenmek mümkün olmuyor galiba. Yani ne bileyim en basitinden hepimizin elli kere seyrettiği Aile Şerefi filmi ve filmdeki Oktay'ı düşünün. Biliyorsunuz babası Oktay'ın üzerine titriyor, kuracağı fabrikanın üreteceği buzdolaplarının markasının Oktay olmasını falan şart koşuyordu. Oktay ne bok yese kapaklamaya çalışıyor, Oktay ne istese yerine getiriyordu. Oktay arabasıyla içki içip içki yaparken çocuğa mı çarptı? Hiç öyle Oktay cezasını çeksin akıllansın demek yok, hemen kazayı kapaklamak, para verip mağduru susturmak. Oktay bir kızı mı beğendi? Kız istemiş istememiş önemi yok hemen gidip kızı Oktay'a almaya kalkmalar. Oktay kızın ırzına geçmeye mi kalktı? Hemen Oktay'ı beladan kurtarmaya çalışmak. E ne oldu sonra? Münir Özkul çekti vurdu Oktay'ı. Tam bir mal gibi Oktay'ı kanundan, hukuktan sakladın, polisi hâkimi satın aldın ama kısa çöp geldi uzun çöpten hakkını aldı işte.

E şimdi bir etrafınıza bakın? Özellikle benim kuşağım ve sonrası, her biri birer Oktay olmaya namzet çocuklar yetiştirmiyor muyuz? "Biz çektik onlar çekmesin, bizi okulda azarlarlardı onu azarlama-sınlar, biz ceza alırdık o almasın," diye diye küçük birer Oktay'lar yetiştiriyor, onları hiçbir hayâl kırıklığıyla, hiçbir reddedilmeyle, hiçbir başarısızlıkla başa çıkamayacak, kendi ayaklarının üzerinde duramayacak Oktay'lar olarak hayata salıyoruz. Sağolsun devletimiz de sınıfta kalmayı kaldırıp, öğretmenlerin elini kolunu bağlayıp, eskinin "eti senin kemiği benim" diyen velilerinin yerine, üste bir de öğretmenin etini kemiğini talep etmeye kalkan veliler yarattığı için işleri daha da berbat etti. Yani basbayağı elli kere seyrettiğimiz, mesajını da kör gözün parmağına veren Aile Şerefi filminden bile bir bok öğrenmemişiz.

DOĞUYU GÖTÜRMEĞE YANLIŞLARIN GÜCÜ YETMEZ!

1. Louis Aragon'un ölümsüz aşkı Elsa'nın ablası Lili Briq, aşağıdaki rus edebiyatçılarından hangisinin sevgilisidir?
a) Gorki
b) Gogol
c) Mayakovski
ç) Gonçarov

2. Charles Pierre Baudelaire, 6 yaşındayken 66 yaşındaki babasını kaybeder. 32 yaşındaki annesi kısa bir süre sonra General Aupick'le evlenir. Küçük Baudelaire'in bu evlilik için yorumu ne olmuştur?
a) Kahrolsun üniforma!
b) Benim gibi bir oğlu olan kadın bir daha evlenmemeliydi!
c) Üvey babadan gelecek güzellik gelmesin!
ç) Yaşıtlıma evleneceğime söz veriyorum hacim!

3. Ludwig van Beethoven, saçlarından bir tutam kesip vermesini isteyen kadın hayranına ne vermiştir?
a) Bir keçinin sakalından kestiği bir tutam kılı
b) Eski bir içliğini
c) Sağ ayak başparmağının tırnağını
ç) Leipzig şehrinin altın anahtarını

4. Yahya Kemal Beyatlı, rakı için aşağıdaki cümlelerden hangisini söylemiştir?
a) Rakı beyazında tüm renkler vardır!
b) Rakı, sis basmış İstanbul'a benzer!
c) Rakı, aslan değil, kaplan sütüdür!
ç) Rakı, geceyi aydınlatır fakat sabahı yakar!

5. Elias Canetti'nin Bertolt Brecht yorumu

aşağıdakilerden hangisidir?

- a) Brecht, sosyalistlerin en çapkınıdır.
b) Brecht, arabasına gösterdiği şefkati başka hiç kimseye göstermez.
c) Brecht, oyunlarının son perdelerini ormanda yazardı!
ç) Brecht, daha Doğu Almanyaya yokken doğu almandı!
6. Charlie Chaplin, sahneye ilk kez kaç yaşında ve hangi gösteriyle çıktı?
a) 8 yaşında - Sekiz Lancashireli Delikanlı
b) 9 yaşında - Liverpoollu Paul Destanı
c) 10 yaşında - Altı Kişi Yazarını Arıyor
ç) 11 yaşında - Yorgo ile Mavi Sakal'ın Dansı

7. 1849'da Paris'te ölen Chopin'in yerine getirilen vasiyeti aşağıdakilerden hangisidir?
a) Mozart'ın yanına gömülmek
b) Bestelerinin yakılıp okyanusa atılması
c) Tabutunun piyano şeklinde yapılması
ç) Kalbinin çıkarılıp Polonya'ya gönderilmesi

8. Salvador Dali, büyük aşkı Gala ile ilişkisinin başlangıcını nasıl tarif eder?
a) Ruh ikizini bulmanın ferahlığı
b) Yıldırım çarpmak kadar elektriklenmek
c) Psikiyatrik semptomlarla belirlenmiş hastalıklı bir anormallik
ç) İlk görüşte seks

9. Henri Troyat'a göre kumarın Dostoyevski için anlamı neydi?
a) Parayı bulma çabası
b) Hobî
c) Edebiyattan uzaklaşma seansı
ç) Fiziksel dünyada ilk özgürlük deneyimi

10. Dante'ye göre insana her zaman değer katan üç temel şey nedir?
a) Tutku - Heyecan - Hırs
b) Merhamet - Sabır - Kulluk
ç) Zeka - Yetenek - Hoşgörü

c) Kulak - Burun - Boğaz

11. Aşağıdakilerden hangisi Albert Einstein'ın karısı Mileva'ya yazdığı bir cümledir?
a) Aşk, göreceli bir kavramdır.
b) Evreni çözdüm, seni çözemedim gitti.
c) İlk hangisi son bulacak, savaş mı bizim boşanmamız mı?
ç) Dilimi çıkararak poz vermek istiyorum, ne dersin?

12. Sigmund Freud'un annesi Amelia, 95 yaşındayken gazete de çıkan bir fotoğrafı için hangi yorumu yapmıştır?
a) Kötü bir baskı, beni 100 yaşındaymışım gibi gösteriyor.
b) Bizim gençliğimizde gazete falan yoktu.
c) Oğlum bu fotoğrafı çerçeveletip kliniğine assın.
ç) Acaba günün birinde bulmacada sorular mı beni?

13. Che Guevara, devrimden sonra Küba Merkez Bankası'nın başına geçtiğinde, bir yabancı gazetecinin "Ekonomist misiniz?" sorusuna hangi cevap vermiştir?
a) Hayır, ekonomiyim.
b) Hayır, serbest çalışıyorum.
c) Hayır, maceraperestim.
ç) Hayır, komünistim.

14. Simone de Beauvoir, tanışmalarından sonra Jean Paul Sartre'ı kızkardeşi Poupet'e nasıl tarif etmiştir?
a) Pipo manyağı bir adam
b) Gözlüklü çirkin bir adam
c) Habire düşünen bir adam
ç) Filozof gibi, değil gibi bir adam

15. Vincent van Gogh, bir mektubunda çocukluğundan hangi sembolü içerir?
a) Neşeli, hızlı ve kakhakalı
b) Sakin, durgun ve hareketli
c) Kasvetli, soğuk ve kısır
ç) Hiçbiri, hiçbiri ve hiçbiri

16. Nazım Hikmet'in Memleketinden İnsan Manzaraları yapıtına koymayı düşündüğü ilk isim, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Meşhur Adamlar Ansiklopedisi
b) Gezegenimden İnsan Manzaraları
c) Yurttan Sesler Korusu
ç) Türkiye Hatırası

17. Wolfgang von Goethe, 71 yaşındayken evlenmek istediği ve evlenmediği kadın kimdir?
a) 62 yaşındaki Kontes Cartoonpierre
b) 54 yaşındaki Katherina Schwazkoff
c) 33 yaşındaki Hemşire Ladineallia
ç) 17 yaşındaki Ulrike von Levetzow

18. Franz Kafka'nın soyunun gerçek soyadı ve anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kaftor - Mor renkli papatya
b) Kavka - Alakarga cinsinden bir kuş
c) Kafa - Aylık bir mecmua
ç) Kafika - Kaçırıldığımız filmler kahvesi

19. Aşağıdakilerden hangisi, Engels'in Marx için söylediği bir cümle değildir?
a) Marx benmiş de gerçekleştirebilirdi ama onun yaptığını ben yapamazdım.
b) Marx hepimizi aşıyordu, hepimizden daha uzağı daha geniş ve daha çabuk görüyordu.
c) Marx'a çok söyledim sakalını az kes diye ama dinlemedi beni.
ç) Marx bir deha idi, biz ötekiler ise olsa olsa yetenekli kişiler.

20. William Shakespeare'nin ailesine aldığı arma, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Eli mızraklı bir kartal
b) Kükreyen bir leopar
c) Koklaşan iki karaca
ç) Eli cebinde bir kanguru

21. Elvis Presley, şarkıcılıktan önce hangi şirkette ne iş yapıyordu?
a) Alfa Electric şirketinde muhasebeci
b) Fox Electric şirketinde sekreter
c) Crown Electric şirketinde şoför
ç) General Electric şirketinde ceo

22. Frida Kahlo'nun Meksika Devrimi için yaptığı tanım, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Devrim doğru, yeri yanlış.
b) Devrim bizim süt annemiz.
c) Devrim bizim kuşağa kayıtsız.
ç) Devrim başka, resim başka.

23. Arthur Miller, evlilik yüzüğünün içine ne yazdırmıştır?
a) Zararın neresinden dönersen kardır.
b) Boşanmayı unuttum.
c) Yazar, daktilosuyla evlidir.
ç) Şimdi, sonsuzdur.

24. Aşağıdakilerden hangisi, Marilyn Monroe'nun bir lafıdır?
a) Benim için bir gelecek olduğunu biliyorum ama ben onu bekleyemem.
b) Hayatta en sevmediğim üç şeyden ikisi kafa karışıklığı.
c) Tarihe geçtim ama coğrafyaya geçemedim.
ç) Limited şirketi, şahıs şirketine yeğlerim.

25. Wolfgang Amadeus Mozart, ilted karısı olacak Constanze Weber'den babasına yazdığı mektupta nasıl bahseder?
a) Çirkin değil ancak güzel de sayılmaz.
b) Kulakları kepece ama müzik kulağı iyi.
c) Delişmen ve uçarı bir kızcağız.
ç) Beni taşıyacak kadını buldum babacığım.

Cevaplar: 1.c 2.b 3.a 4.c 5.b 6.a 7.c 8.c 9.c 10.b 11.c 12.a 13.c 14.b 15.c 16.a 17.c 18.b 19.c 20.a 21.c 22.b 23.c 24.a 25.a

vedatozenimiro@gmail.com

Mustafa Satıcı

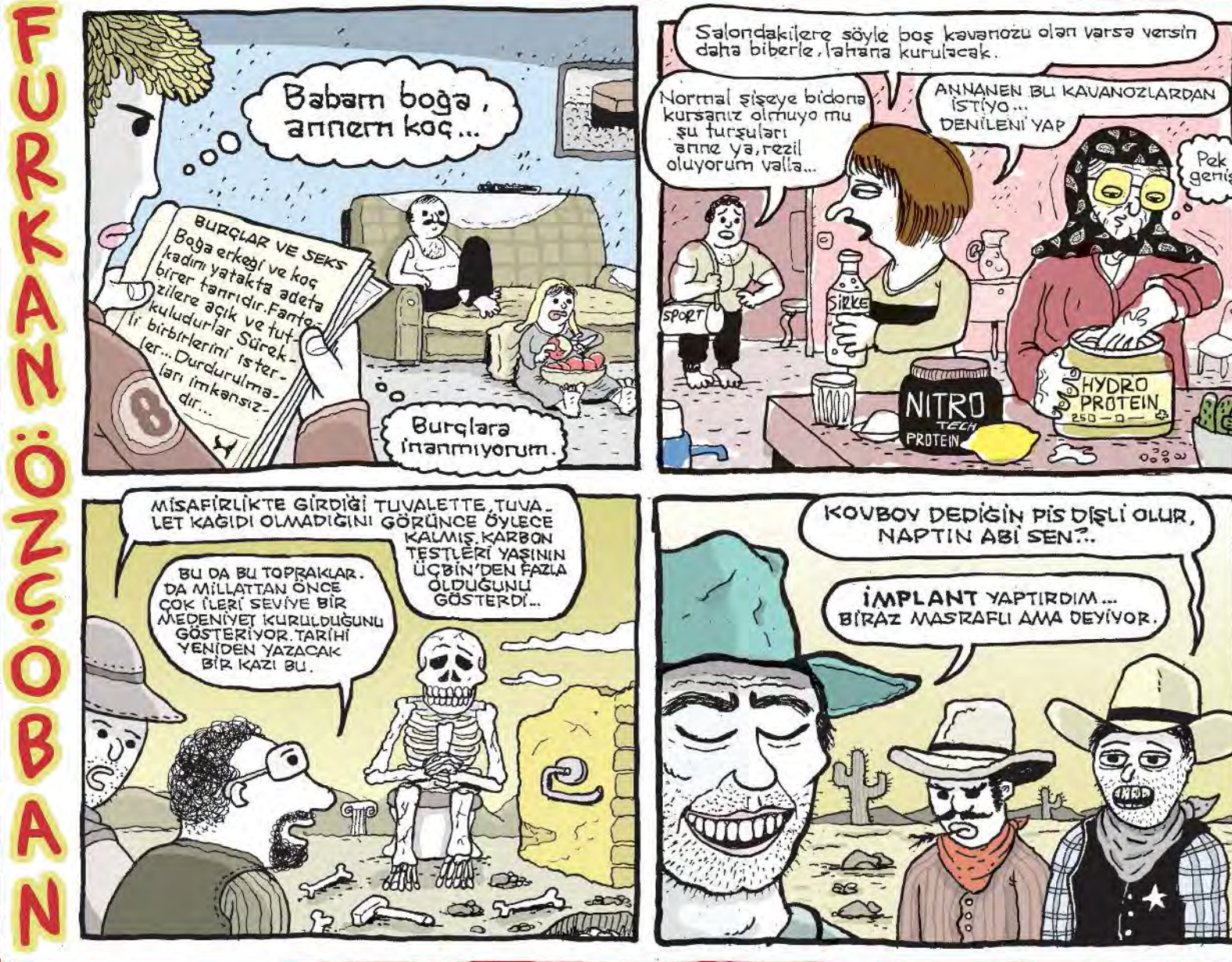
UYKUSUZ KARTPOSTAL TAKVİM MARKET VE KİTAPÇILARDA!

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

Yeni sayı çıktı!

“Zaman içinde böyle darmadağın/ Ne mutluluğum belli ne mutsuzluğum/ Bir düşteymiş gibi hafif/ Sis dağlarından yuvarlanıyorum”
Nahit Ulvi Akgün

OCAK SICAKLARI

Kar bir sıra öne ilerlemiş. Pencerede birbirlerinin arasından uçları görünen sıra sıra dağlar. (Antalya) (Paramounth logosundaki o dağdan çok daha karlı) Epey yakına geldi. Karlı buzlu yarlar vadiler yamaçlar. Işıl ışıl. Bembeyaz. Net. Gerçi günlük güneşlik hem de ortalık... Rengarenk yapraklarının neredeyse tamamı üzerinde sonbahar ağaçları. Onlar da parıldıyor. Hâlâ.

Neredeyse ocak bitecek. Sararmış yapraklarının arasından pembe pembe bahar çiçekleri uç verirse şaşırmam. Artık herşey mümkün. Yetersiz bir soğuk. (her neye yetecekse-- Belki “küresel ısınma diye bir şey yok, şişiriyorlar” diye rahatlamamıza--) İlk defa bu derece “soğuk olmayan” bir ocak ayı. (–kimi günler yirmi derece, ondokuz derece–26 yıldır buralardayım, ilk defa–) Soğuktan hiç hazzetmem.(ama onun bana tek taraflı bir ilgisi) Boş bulunup sevinecek gibi olduğumda birden içim burkuluyor. Basbaya yangından elini ısıtmak gibi. Artık mecaz dahi değil; diğer tarafta ormanlarda hayvanlar kavruluyor.(Avustralya için bahar aylarıymış, ona rağmen sıcaklık şimdiden elli derecelere...) Ünlü felaket filmleri yönetmeni Roland Emmerich’in o filmleri tek tek gerçek oluyor sanki.(gerçi birinde soğuk dalgası, heryeri buz ede ede hızla yaklaşıyor, adam koşa koşa son anda kiliseye sığınyordu, şak diye kapatıyordu kapıyı soğğun yüzüne--inşallah öyle köpek gibi kovalamaz peşimizden buzlanma, muzlanma--aynı filmin başındaki büyük büyük dolular; o oldu bile--)(yer yer rastlanan aşırı soğuk dalgalarının da;–çeşitli“iklimsel aşırılıklar”ın– nedeni yine: “küresel ısınma”ymış, öyle yazıyor, kimi bilim insanları–karışık işler--)

Yalnız şundan artık emin gibiyim, Emmerich’in o ünlü felaket filmlerinden diğeri; hani uzaylılar dev uçan dairelerle dünyayı istila ediyorlardı ya ; o film; işte o hiç olmayacak. Orada anlatılan. O işgal. En azından ondan eminim. İçinizi ferah tutun. Diğerleri için bir şey diyemem. Bu yıl itibarıyla (yirmi gündür) meseleyi anlar gibi olmuş bulunuyorum.

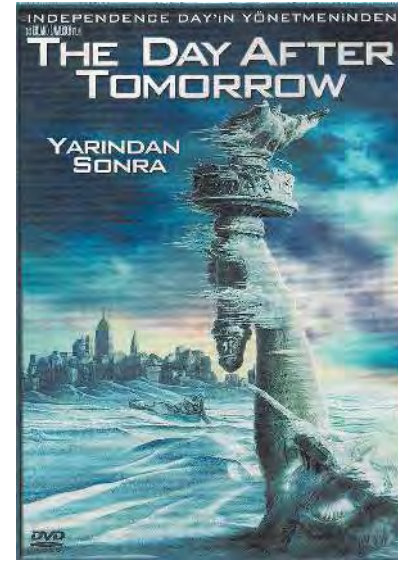
Dünya savaşına sürekli gel gel yapan hareketleri, kışkırtmaları, suikastları, küfürleri müfurleri... Trump’un... (“Kültürel hedefler!!”) Demek ki üç aşş

Nahit Ulvi Akgün 1918-1996

beş yukarı bizimkine benzeyen bir uygarlık geliştirmiş her uzak gezegen ahalisi bir nevi kendi (uzun sivri kulaklı mı, mavimsi derili mi... artık her nasılsa)Trump’larına (bir muadiline) kadar ulaştıktan sonra herşeyi

imha edip başa dönüyorlar. Oraya kadar. (uygarlık gelişme şemaları herhalde evrenin her yerinde üç aşş beş yukarı aynı; büyük ihtimal) Başka güneş sistemlerine yolculuk yapabilmelerini mümkün kılabilecek düzeyde bir teknoloji; öncesinde kendi kendilerini tamamen imha edebilmelerini de mümkün kılacak (o ihtimali de içeren) bir teknolojik aşamaya ulaşıp geçmiş olmalarını gerektiriyor. Rekabet hırs mırs falan fıstık derken demek anca oraya kadar... Bu işler. Rakiplerimi, muhtemel rakiplerimi yok edeyim, hepsi benim olsun, daha fazla daha fazla... Derken kendileri de yok oluyor. Öyleymiş yani... Anlaşıyor. (“milyarlarca gezegen var, niye hiçbir canlı ziyaretimize gelmiyor?” sorulur ya hep hani) Nükleer’den önce işler daha kolay; belki oralarda da birkaç, toplu tüfekli “dünya savaşları” oluyordur. Olmuştur. Öncesinde. Bu tamah, hırs, bencillik, “nükleer”le birlikte ancak o kadarına yetebiliyor. Gelişme bir yere kadar. Uzak gezegenler arası yolculuk falan; O hayal... Şansları varsa yeni baştan başlıyorlardır. Bin yıl

süren nükleer etki ortadan kalktıktan sonra. Sil baştan. Sıfırdan. Demek. Anca bu kadarı mümkün. Kimse gelmez, gelemez enseyi karartmayın. Dev uçan daireler gökdelenlerin tepesinde öylece asılı duruyor, dev gölge şehri karartmış falan filan... ; o olmaz. Burası böyle. Bu kâinat. Kimse gelmez. Rahat olun. Demek ki. Kurallar böyle. Başka paralel evrenler varsa

onları bilemem. Ağaçlar bile rakip ağaçları öldürmek için köklerinden zehirli maddeler salgılıyorlarmış. (Öğrenmez olaydım) Herneyse bu aralar bu şekillerdeyim. Şimdilik görüşüm bu. Çok mu karamsar? (henüz “su ıçtikleri” sebebiyle öldürülmesi planlanan binlerce deveden söz etmedim--su kıtlığı mı?emin olun zenginlerin havuzları hiç boş kalmaz--) Olsun. Belki yarın güzel bir şey olur (“şehre bir film gelir”) başka türlü düşünürüm. Herşey mümkün. İnsanız; yanar döneriz. Belli olmaz... Ne demişti Orhan Veli; “Şimdi evime girsem bile/ Biraz sonra çıkabilirim” Hayırlısı...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Orhan Veli Kanık 1914-1950

Fırat Budacı

boyutu daha da korkunç, zira ayrılmak isteyip de sırf yurtdışı uğruna ilişkiyi idare eden insanlar olduğu düşünülüyor. Kampanyalar, aşkı ve insanlık onurunu ayaklar altına alıyor. Aşağıda böyle bir kampanyanın kurbanı olan zavallı Budacı'nın hikayesini okuyacaksınız. Onun çektikleri siz kampanya avcılarına ders olsun, büyük çoşuklara kapılıp dünyayı aşk ile ucuza fethetmeye heveslenenlerin varsa bu öykü size yol gösterebilir.

Tam beş ay önce almıştım. Hava yolu şirketinin saat tam 00.01’de başlayan kampanyasından -iki kişi İtalya’ya gidiş-dönüş- 750 liraya kapmıştım biletleri. Bu meblağı derhal önce ikiye (git-gel), sonra tekrar ikiye (ben-sevgilim) bölmüş, çıkan rakamı bir zafer çığığı gibi haykırmıştım telefonda sevgilime: “187.5 lira! Çok iyi yaa!” Kendimi hava yolu şirketine gol atmış gibi hissediyordum. Avantajlar dünyasının zekayı düşürdüğünü biliyordum, ama avantajı kendim yakalayınca bütün bilgeliğim uçup gitmişti. Şirketlerin kendilerine gol atması için, tüketiciye gol pasını yine kendilerinin verdiğini göremeyecek kadar geri zekalı bir sen seçtiyi yaşıdığım. Sevgilim de mutlu oldu bu ucuzluktan, gece yarısı fırsatları kaçırmayan bir erkeği olduğu için benimle gurur duyuyordu. İlişkimiz ucuz biletin verdiği hazla en tepe noktalarından birini yaşıyordu. Dünya’da pahalı bilet alan (geri zekalı) herkese, bütün hava yolu şirketlerine büyük bir tokat atmıştık. Tam beş ay sonra İtalya’da dünyanın en akıllı çiftlerinden biri olarak boy gösterecek, pizzalardan makarnalara atılken şaraplara yol verecek, neden bu kadar soğuk bir mevsimde gittiğimizi hiç düşünmeden tarihini, estetiğini

SUBDOLO*

Bugün, havayolu şirketlerinin seyahatin gerçekleşeceği tarihten aylar önce “kampanya” adı altında bilet satmasının, çoğu tüketiciyi memnun etse de bir kısım insanı mağdur ettiği biliniyor. Bunlar, bileti büyük bir sevinçle kapalı, fakat seyahat tarihi gelmeden anırsak hevesleri Avrupa’da, elleri böğürlerinde kalan bahtsız sevgilliler. Tam sayı bilinmiyor, ama şirketlerin bu tür kampanyalara yaklaşık 3 milyon koltuk ayırdığı düşünülrse, bir dernek kuracak sayıda mağdur vatandaşın olduğu tahmin ediliyor. İşin psikolojik

ve hazzın peşinde götümüz dona donada dolanacaktık.

Biletleri aldıktan yaklaşık iki ay sonra, zaten var olan bazı sorunlarımız iyice belirginleşmeye başladı. Bana ayrılığı düşündüren ilk büyük kavga sırasında aklıma gelmemiştir, ama ertesi gün aramızdaki soğukluk devam edince, bu ilişkinin istikbaliyle ilgili kaygılarım arasında bir Akdeniz güneşi kendini belli etti: İTALYA! Ayrılırsak bileti alınmış, oteli ayarlanmış İtalya seyahati ne olacaktı? Bilet kampanyasıyla avantajı boğazından yakalayan, Tripadvisor ile oteli merkeze yakın yerden ucuza arıyolan, blog blog aratarak inanılmaz lezzetleri, gezilecek yerleri sıralayan ve Schengen vizesiyle mührünü basan bu tatilin akıbeti ne olacaktı? Elbette saçma! Ne ilgisi var? Söz konusu olan bütün tarihiyle bir aşkın bitişiye basit bir seyahatin ne önemi var? Lafı bile olmaz! Yansın İtalya!

Tam da böyle düşünüyordum. Öfkenin beslediği gururum sinsi hesaplara geçit vermiyordu. Eğer karşımdaki insan böylesine küçük hesaplar peşindeyse bu benim için daha da büyük bir zafer olacaktı. Gemileri yakan dev gururum karşısında minik bir filikayla çırpınan bu zavallıyı acı bir tebessümle izleyecektim. İnsan evladı böyledir, olaylar sıcakken üzerine giydiği büyük duyguların gerçek kişiliğini bol geldiğini, olaylar yatışıp mantık devreye girdiğinde fark eder. Kavgalarımızın ardı arkası kesilmedi. İtalya'ya yaklaşık bir ay kala ayrıldık. "Sokarım İtalya'ya"dan, "Abi sonuçta o kadar para verdim, bilet, otel, vize..."ye geçişim çok hızlı oldu. İtalya, artık ilişkinin akibetinden daha önemliydi sanki, Orta Avrupa'nın bu gelişmiş ülkesi Türkiye'nin bir türlü gelişemeyen ilişkisini nota veriyordu. Koca İtalya, "Oğlum boş ver, ne düşünülürse düşünülün, bir daha ne zaman göreceğin beni, gel sen gel..." diyordu adeta. Ayı değilim, gidersem elbet üzülecektim. Belki otel odasında yalnız kalmanın kederiyle sigara üstüne sigara yacaktım, belki tamamını yemediğim bir pizzaya hüzünle bakacaktım, belki Davut heykeline bakıp bakıp ağlayacaktım, belki de şarabın verdiği esriklele unutmaz şiirler yazacaktım: *Saturn çesmesi ağıyor / Yarım pizzalar bungun / Açık şaraplar oluk oluk kanıyor...* Ama bunları yaşamak için bile gitmem gerekiyordu, her şeyi ayarlanmış bir seyahati, fiziki olarak bitmiş bir ilişki uğruna kaçırmanın gerçekten büyük aptallıktı. Seyahate üç gün kala bazı arkadaşlarımın da onayıyla kesin olarak gitmeye karar verdim. Sadece ufak bir sorunum vardı. Ya

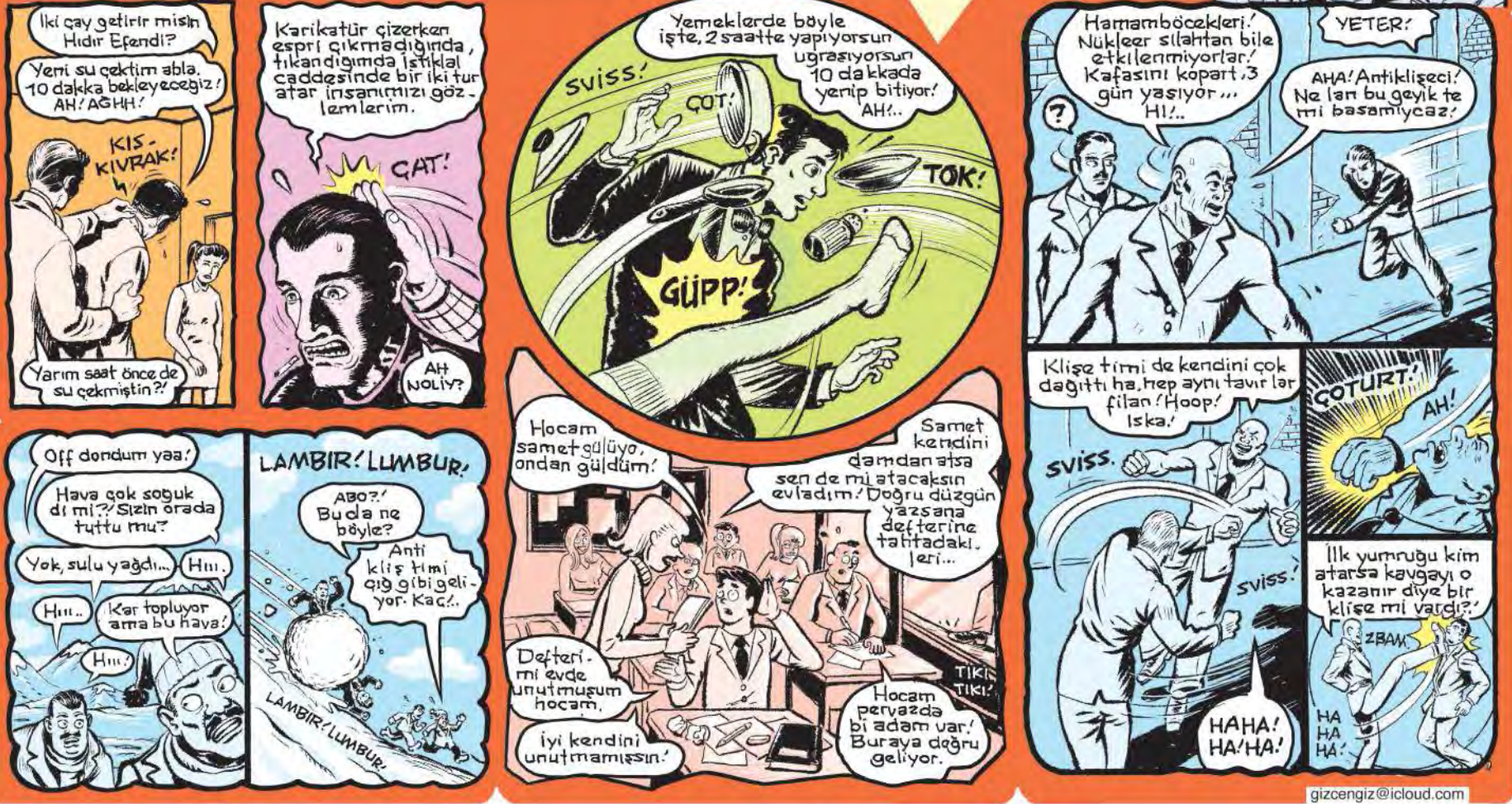
o da gitmeye karar verdiyse...

Ayrılıktan hemen önce, kavgalarımızın sıklaştığı sıralarda bazı hahos hislere kapılmıştım. Gündelik konuşmalarımızın arasına durduk yere pasaport, vize ya da İtalya ile ilgili bir şeyler sıkışıyordu. Normalde asla affetmeyeceği çıkışlarımı alttan alıyor, hemen akabinde seyahatle ilgili bir şeyler söylüyordu. Bir gece büyük bir tartışmanın hemen ertesinde (normalde bunu asla yapmaz) yumuşama belirtisi sayılan üzgün surat emoji si aldığımda o büyük soru düşmüştü aklıma: Lan yoksa beni İtalya için idare mi ediyor? “Hele bir gidip gelemim de gerekirse sonra ayrılırım” diye mi düşünüyor. Taksitle havaalanına giderken bunları düşünüyordum. Eski sevgiliimin benden daha kurnaz olduğu kesindi, giriş kapısına yaklaşıırken bu kurnaz insanın bugün burada vali ziyle hazır bulunma ihtimali beni korkuttu. Etrafı kolaçan ederek ilerledim. Onu görürsem ne yapacağımı ilgili herhangi bir planım yoktu. A kontuarlarının olduğu sırayı geçtiğim anda gördüm onu. Sıraya girmişti, sin si gibi etrafı kolaçan ediyordu. Vay sin si vay! Guarda che subdolo! Demek senin biten bir aşka saygın bu kadarmış. Demek aşkımız avantajlar dünyasında bir kampanyaymış. Uçak düşse kendi maskemi sana takardım kızım ben, şu hale bak büyük valiz hazırlamış bir de,

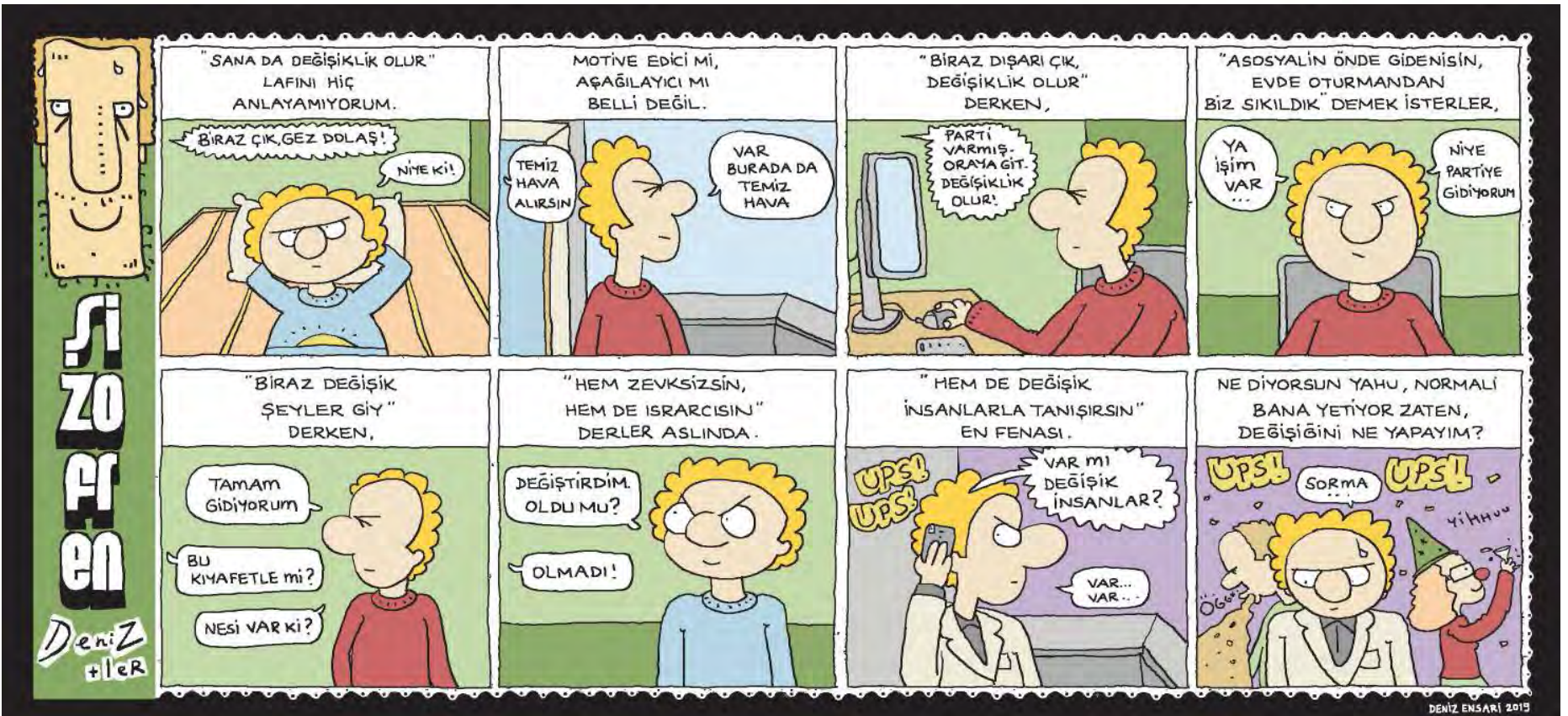
etiketi pahalı hissi veren ucuz şarap mı getireceksin arkadaşlarına, şu yitip giden sevdada tek planın bu mu? Aşk olsun ya aşk olsun! Gördü beni. Bir an ne yapacağımı bilemediğimden, “Bravo” diye mırıldanarak elimle alkış hareketi yaptım. Saçmalıyordum, belki valizim İtalya bayrağı gibi yanımda olmasa, “Sırf şu halini göreyim diye geldim...” gibi bir şeyler sallardım. Uzaktan yaptığım alkış hareketine haklı olarak valizimi işaret edip, “o ne anlamında” anlamında bir el hareketiyle karşılık verdi. Kafamı çevirdim. Dönüp gitmek saçmaydı, yürümeye başladım. Devam edip sanki başka bir yere gidiyormuş havası vermek de bir seçenekti, ama bu kadar tesadüfi bir kurgunun yıllarca anlatılacak bir komedi şovuna dönüşeceği kesindi. Sıraya girdim. Bana dönüp güldü. Gülmедim. Oldukça ciddi şeyler düşünüyordum: “Bana ne ya, istiyorsa aynı odada kalırız, istiyorsa başka otele geçer, ya da ben geçerim, fark etmez...”

*Sinsi

gizcengiz@icloud.com

DENİZ ENSARİ 2015

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Ocak 2019 | Sayı: 647

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

VEE BU DEFİNE AVCISI TİYNETLİ KİTLEYE AYILIP KENDİNE İSTİHDAM ALANI AÇAN ÇAKAL EĞİTMEN PEMRA;

ÖYLE YA DA BÖYLE UCUNDAN DA OLSA İLLE SANA DA KAKTIRACAK PEMRA